

Резюме на хабилитационния труд *„Надзорен орган при оздравяване и стабилизиране на предприятието на длъжника“*, автор – Тихомир Николаев Николов.

Представеният хабилитационен труд „Надзорен орган при оздравяване и стабилизиране на предприятието на длъжника“ е самостоятелно научно съчинение, отговарящо на изискванията за монографично изследване. Към момента на публикуването му в нашата търговскоправна литература липсва подобна цялостна научна разработка относно правното положение на надзорния орган, който се избира и назначава в съответното съдебно производство – оздравително или стабилизационно. Значимостта на монографията неизменно произтича от правния статут на Надзорния орган в производството по търговска несъстоятелност. Назначаването му се определя като един от най-често срещаните в практиката факултативни елементи на плана за оздравяване.

Представеният хабилитационен труд критично изследва и обосновава неправилният подход на законодателя, а именно – почти дословно в редакционно отношение и идентично в смислово отношение да се възпроизвеждат конкретни разпоредби от Търговския закон относно правното положение на надзорния орган при оздравяване на предприятието на длъжника и „новата“ част Пета от Търговския закон „Производство по стабилизация. В изложението се прави обоснован извод, че законовата уредба на надзорния орган следва да бъде не само допълнена, но и усъвършенствана, като дори в доктрината се правят предложения за отмяна на определени разпоредби.

В практиката на окръжните и апелативни съдилища, както и в тази на ВКС са засегнати само отделни аспекти относно създаването и функционирането на надзорния орган, като по определени въпроси тази практика не е последователна, а по други – противоречива. В последните години законодателните актове от Правото на ЕС акцентира върху възможностите за реструктуриране на предприятията на длъжници, изпитващи финансови затруднения, като приоритет получи пред несъстоятелните производства. В това отношение от основно значение е Директива (ЕС) 2019/1023 на Европейския парламент и на Съвета от 20.06.2019 г. за рамките за превантивно реструктуриране, за опрощаването на задължения и забраната за осъществяване на дейност, за мерките за повишаване на ефективността на производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задължения и за изменение на Директива (ЕС) 2107/1132 (Директива за реструктурирането и несъстоятелността). Като цяло Правото на ЕС в това направление се основава на идеята за предпочитане на реструктурирането на предприятието на длъжника и запазването му като стопански и правен субект пред осребряване на неговото имущество, прекратяване на дейността и заличаването му като пазарна единица. Тази идея е възприета и от законодателствата на отделните държави, които предвиждат различни модели за упражняване на надзор по време и след прекратяване на съответното оздравително (стабилизационно) производство и различна компетентност (правомощия) на органа или лицето, което

упражнява този надзор. В една или друга степен тези модели могат да се използват при тълкуване на уредбата на надзорния орган според нашия ТЗ, както и за нейното подобряване.

В първата глава на съчинението са разгледани основните специфики на двете фази на оздравяването – оздравителното производство, което е съпоставено с производството по стабилизация, и действието на плана за оздравяване след прекратяване на производството по несъстоятелност, което е съпоставено с действието на плана за стабилизация след прекратяване на стабилизационното производство. Разгледани са различните модели за упражняване на надзор върху изпълнението на оздравителния план във втората (извънсъдебната) фаза на оздравяването, както и възприетите варианти от ТЗ в исторически план. Направени са и някои съпоставки с регламентацията на надзорния орган според законодателствата на други държави.

Предметът на дейността на надзорния орган е разграничен на пряк (изпълнението на плана за оздравяване) и косвен (извършваната от длъжника дейност), като надзорът е определен като форма на външен контрол. Важен извод в изложението на монографията представлява квалифицирането на надзорния орган като орган на оздравяването, а не като орган на кредиторите. Неговото правно положение е съпоставено с това на синдика в производството по несъстоятелност и на довереното лице в производството по стабилизация.

Втората глава на съчинението разглежда избирането на надзорния орган (на основание предвиждането му в плана за оздравяване или с отделно решение на събранието на кредиторите), първоначалното и последващото назначаване на неговите членове от съда по несъстоятелността и прекратяването му. Те са съпоставени с избирането, назначаването и прекратяването на надзорния орган при стабилизиране на предприятието на длъжника. Подробно са анализирани елементите на фактическия състав на конституирането на надзорния орган. Анализирани е възможността за бланкетно определяне на надзорния орган в предложения от вносителя план за оздравяване и особеностите на съдебния контрол при допускане на този план съобразно степента на определеност на надзорния орган, както и правото на събранието на кредиторите да внася изменения и допълнения при избирането му.

Разгледани са също предпоставките за първоначалното назначаване от съда на надзорен орган. Изведени са редица тълкувателни изводи относно последващото назначаване на членове на надзорния орган (тяхната замяна с други лица). Анализирани са и основанията за прекратяване на надзорния орган: изтичане на посочения в оздравителния план срок, за който той е назначен; изтичане на срока на действие на плана (неговото изпълнение); възобновяване на производството по несъстоятелност поради неизпълнение на плана за оздравяване.

В третата глава на съчинението е проведено разграничение между дейност, функции, компетентност и правомощия на надзорния орган през призмата на тяхната генетична и функционална обусловеност. Акцентирано е върху трите надзорни функции – по наблюдение изпълнението на плана за оздравяване (информационна), по разрешаване на действия на длъжника (разрешителна) и по движение на производството по несъстоятелност (неговото възобновяване), които могат да се реализират само във втората (несъдебната) фаза на оздравяването. Подробно са разгледани хипотезите по чл. 700а, ал. 8 ТЗ, при които е необходимо разрешение на надзорния орган, както и последиците при нарушаване на това изискване. Същото се отнася и за обезпечителната мярка по чл. 707, ал. 3, т. 1 ТЗ, при която съдът определя имуществото на длъжника, с което той може да се разпорежда само с предварително съгласие на надзорния орган или на съда, когато такъв орган не е назначен. Изяснени са особеностите на възобновяването на прекратеното поради утвърден оздравителен план производство по несъстоятелност. Правото на надзорния орган да иска това възобновяване е съпоставено с аналогичното право на кредиторите. Разгледана е и спецификата в компетентността на съда при възобновяване на производството по несъстоятелност.

В резултат на така на проведеното научно изследване са направени няколко ПРЕДЛОЖЕНИЯ DE LEGE FERENDA по отношение правното положение на надзорния орган:

1. Предложено е предвиждане в закона на минимални изисквания за едноличния надзорен орган и членовете на колективния надзорен орган, които да създават известна гаранция за безпристрастност в отношенията на този орган с кредиторите и длъжника.
2. Аргументирано е законово уреждане на задължение на съответното лице да представя изрично съгласие пред събранието на кредиторите за избирането му за едноличен надзорен орган или за член на колективен надзорен орган;
3. Обосновано е законовото предоставяне на право на надзорния орган и на другите легитимирани за подаване на искане на замяна лица, както и на освободения от състава на надзорния орган член, да обжалват определението на съда, с което това искане е уважено.
4. Предложено е допълване на чл. 707, ал. 3 ТЗ с легитимация на длъжника и надзорния орган да искат от съда обявяването на прекратяването на надзорния орган на основание изтичане на предвидения в оздравителния план срок за неговото назначаване или при изпълнение на плана;
5. Изложени са редица аргументи в подкрепа на предложението за отпадане на правото на събранието на кредиторите да избира надзорен орган, когато такъв не е предвиден в предложението от длъжника план за стабилизация.

6. Предложено е предвиждането на законово задължение на надзорния орган да предоставя информация на кредиторите и съда за изпълнението на плана за оздравяване, както и на своите констатации на длъжника във връзка с представените от него доклади, сведения и уведомления;

7. Обосновано е заменянето в чл. 700а, ал. 8, т. 2 ТЗ на „значителни части“ с „обособени части“ при прехвърляне на предприятието на длъжника;

8. Предложено е конкретизиране на чл. 700а, ал. 8, т. 4, 5 и 6 ТЗ с оглед посочване на правни характеристики на фактическите действия по съществената промяна на дейността на длъжника, съществените организационни промени и дългосрочното сътрудничество, тъй като тези разпоредби имат значителна юридическа неопределеност;

9. Предложена е нова редакция на чл. 700а, ал. 10 ТЗ, който да гласи: „Възражения, че действията са извършени в нарушение на ал. 8 и 9, не могат да се противопоставят на трети добросъвестни лица. Това правило се прилага и при нарушаване на чл. 707, ал. 3, т. 1 ТЗ“; 10. Предложена е неизпълнението на задължението на длъжника да иска и получи разрешение за разпореждане със съдебно определеното по чл. 707, ал. 3, т. 1 ТЗ имущество да бъде изрично посочено от закона основание за възобновяване на производството по несъстоятелност по искане на надзорния орган;

11. Обосновано е също предложение de lege ferenda за допълнение на чл. 709, ал. 4 ТЗ със задължение на съда да призовава за участие в съдебното заседание надзорния орган, когато той е подал молбата за възобновяване на производството по несъстоятелност.

12. Аргументирано е допълнение на чл. 707, ал. 3, т. 1 ТЗ с право на съда служебно да възобновява производството по несъстоятелност, когато не е назначен надзорен орган, а длъжникът не изпълнява наложеното му ограничение (обезпечителна мярка) по този текст. Понастоящем това неизпълнение не поражда никакви неблагоприятни последици за длъжника.

Резюме на отпечатаните в пълен текст научни трудове на Тихомир Николаев Николов

Публикации след придобиване на ОНС „доктор“

1. Т. Николов. Надзорният орган при оздравяване на предприятието според съдебната практика. Търговско и облигационно право, 2020, бр. №10, стр. 78-84; ISSN: 1314-8133.

Надзорният орган при оздравяване на предприятието според съдебната практика

Преглед на съдебната практика

Сутвърждаване на плана за оздравяване на предприятието от съда производството по несъстоятелност се прекратява. Това прекратяване води до възвръщане на дееспособността на длъжника, като се възстановяват неговите права по управление и разпореждане с имуществото му. Той е длъжен да изпълнява утвърдения оздравителен план. Нашият законодател обаче е преценил, че това изпълнение не следва да зависи само от длъжника (неговите органи за управление), като е предвидил възможност за назначаване на специален орган, който упражнява функциите си след прекратяване на производството по несъстоятелност, които се свеждат до контрол върху дейността на длъжника при изпълнение на редуцираните с плана негови задължения. В този смисъл назначаването на надзорен орган е допълнителна и обща гаранция за изпълнение на плана за оздравяване, тъй като ограничава опасността за кредиторите от неговото неизпълнение¹.

2. Т. Николов. Налагане на обезпечителна мярка при оздравяване или стабилизиране на предприятието на длъжника. Търговско и облигационно право, 2021, бр. №2, стр. 77-87; ISSN: 1314-8133.

Несъстоятелност

Налагане на обезпечителна мярка при оздравяване или стабилизиране на предприятието на длъжника

Оздравяването на предприятието на длъжника се състои от две фази – оздравително производство, което е факултативна част (етап) на производството по несъстоятелност, и действие (изпълнение) на съдебно утвърдения план за оздравяване, което се осъществява след прекратяване на производството по несъстоятелност, т.е. от съдебна и извънсъдебна фаза. Оздравителното производство включва няколко свои подфази – по предлагане на оздравителен план от посочено в чл. 697, ал. 1 от Търговския закон (ТЗ) лице или неперсонифицирано образувание от лица, допускане на плана с определение на съда по несъстоятелността, неговото приемане от събранието на кредиторите и съдебното му утвърждаване с решението за прекратяване на производството по несъстоятелност. Действието на оздравителния план се свежда до неговото изпълнение или неизпълнение, което е основание за възобновяване на производството по несъстоятелност. Нормативно двете фази на оздравяването са включени в глава четиридесет и четвърта на ТЗ под названието „Оздравяване на предприятието“, като оздравителното производство се урежда чл. 696-707а ТЗ, а действието на плана за оздравяване – в чл. 707б-709 ТЗ.

От съдебна и извънсъдебна фаза се състои и стабилизирането на предприятието на длъжника.

3. Т. Николов. Възобновяване на производството по несъстоятелност, прекратено поради съдебно утвърден план за оздравяване. Търговско и облигационно право, 2021, бр. №10, стр. 58-69; ISSN: 1314- 8133.

Несъстоятелност

Възобновяване на производство по несъстоятелност, прекратено поради съдебно утвърден план за оздравяване

1 Съгласно чл. 707, ал. 1 от Търговския закон (ТЗ) с решението за утвърждаване на оздравителния план съдът прекратява производството по несъстоятелност и назначава надзорен орган, предложен в плана или избран от събранието на кредиторите.

В доктрината и съдебната практика се приема, че прекратяването на производството по несъстоятелност поради утвърден оздравителен план **не е окончателно, а временно и условно**. Условието е, че длъжникът ще изпълни задълженията си по плана за оздравяване¹. В противен случай и при определени от закона допълнителни предпоставки легитимираните лица могат да искат възобновяване на производството по несъстоятелност по всяко време, тъй като законът не определя срок за това². Поддържа се, че прекратяването с решение по чл. 707, ал. 1 ТЗ не е същинско, окончателно прекратяване на производството по несъстоятелност, а е формален акт, с който се закрепват последиците на утвърдения оздравителен план, т. е. прекратяването е под условие, тъй като при неизпълнение на плана и възстановяване последиците от прекратяването на производството по несъстоятелност отпадат с обратна сила³.

Застъпва се и обратното становище, според което прекратяването на производството по несъстоятелност с решението

¹ Вж. Таджер, В. Несъстоятелност по Търговския закон. С., 1996, с. 127; Розанис, С. Проблеми на търговското право. С., 1996, с. 166; Герджиков, О. Учебник по търговско право. Част първа. Търговци. С., 2021, с. 622.

² Вж. Стефанов, Г. Търговска несъстоятелност. В. Търново, 2018, с. 249.

³ Така Р-217-2017 г. по т. д. № 4860/2016 г. на САС, ТК, О-465-2015 г. по ч. т. д. № 1397/2015 г. на ВКС, ТК, II т. о., О-8-2018 г. по т. д. № 1557/2017 г. на ВКС, ТК, II т. о.

4. Т. Николов. Надзорен орган при стабилизиране на предприятието на търговеца (длъжника). Търговско и облигационно право, 2022, бр. №10; стр. 78-85; ISSN: 1314-8133.

<https://e.trudipravo.bg/targovsko-i-obligatziorno-pravo/nesastoyatelnost/nadzoren-organ-pri-stabilizirane-na-predpriyatieto-na-targovecra-dlzhnika/>

- Електронни издания – ИК Труд и право - <https://e.trudipravo.bg> –

Надзорен орган при стабилизиране на предприятието на търговеца (длъжника)

Posted By *Цветомир Минев* On 20.10.2022 @ 15:38 In Несъстоятелност | [Comments Disabled](#)

Тихомир НИКОЛОВ, юрист

Сп. Търговско и облигационно право- 2022 г. кн. 10

Подобно на оздравяването, и стабилизирането на предприятието на длъжника се състои от две фази – съдебна и извънсъдебна. Съдебната фаза включва стабилизационното производство, което е самостоятелно съдебно производство, развиващо се преди (извън) производството по несъстоятелност (ПН), което има по-засилен охранителен характер и отчита в по-голяма степен интересите на длъжника в сравнение с оздравителното производство, съставляващо само фаза от ПН. Въпреки че двете производства преследват различни конкретни цели, като оздравителното има за цел да отстрани осребряването на имуществото на длъжника, а стабилизационното производство – да се избегне откриването на ПН, между тях има не само различия, но и редица общи черти. В сравнително най-голяма степен това се отнася до назначаването на надзорен орган, което е **факултативна възможност** и за двете производства. Близостта в правното положение на надзорния орган при оздравяването и стабилизирането на предприятието на длъжника се проявява както по отношение на избирането на двата органа, така и по отношение на техните функции, компетентност и отделни правомощия. Различията между тях са по-малобройни и не толкова съществени в сравнение с общите им характеристики, като в значителна степен те са

5. Т. Николов. Надзорният орган като орган на оздравяването при открито и прекратено производство по несъстоятелност. Търговско и облигационно право, 2022, бр. № 12, стр. 7; ISSN: 1314-8133.

<https://e.trudipravo.bg/targovsko-i-obligatcionno-pravo/nesastoyatelnost/nadzorniyat-organ-kato-organ-na-ozdravyavaneto-pri-otkrityo-i-prekrateno-proizvodstvo-po-nesastoyatelnost/print/>

- Електронни издания – ИК Труд и право - <https://e.trudipravo.bg> –

Надзорният орган като орган на оздравяването при открито и прекратено производство по несъстоятелност

Posted By *Цветомир Минев* On 19.12.2022 @ 15:40 In Несъстоятелност | [Comments Disabled](#)

Сп. Търговско и облигационно право- 2022 г. кн. 12

автор: Д-р Тихомир НИКОЛОВ

1. Както е известно, оздравителното производство спрямо предприятието на длъжника е факултативен етап на производството по несъстоятелност (ПН), т. е. винаги предполага неговото откриване.

В този смисъл надзорният орган се характеризира с двойна факултативност (незадължителност), тъй като оздравяването може да се осъществи без такъв орган, ако той не е предвиден в плана за оздравяване или не е избран допълнително от събранието на кредиторите при приемане на този план. Целта при предлагане, избиране и назначаване от съда по несъстоятелността на надзорен орган се основава на необходимостта от осъществяване на контрол върху дейността на длъжника **след** прекратяване на производството по несъстоятелност, когато оздравителният план трябва да бъде изпълняван (срв. чл. 700а, ал. 5 ТЗ). В практиката обикновено надзорен орган се назначава при по-сложни производства по несъстоятелност, в които длъжникът има множество задължения към различни кредитори и (или) оздравителният план предвижда съществена промяна на дейността на длъжника или съществени организационни промени, като се предпочита назначаването на едноличен надзорен орган (най-често бившия синдик) пред колективен надзорен орган. Но

6. Г. Стефанов, Т. Николов. Възстановяване на предплатените суми за покриване на разноските в производството по несъстоятелност. Търговско и облигационно право, 2020, бр. №2, стр. 63-69; ISSN: 1314- 8133.

Несъстоятелност

Възстановяване на предплатените суми за покриване на разноските в производството по несъстоятелност

Коментар на точка 9 от Тълкувателно решение № 1 от 2018 г. на ОСТК на ВКС

1. Дългоочакваното първо решение на ОСТК на ВКС в материята на несъстоятелността даде отговор на редица противоречиво решавани в практиката въпроси, но вече предизвика и някои негативни реакции в правната доктрина. Това се отнася за т. 10 от ТР-1-2018 г. на ОСТК на ВКС, според което недвижимите вещи и движимите вещи, останали непродадени в производството по несъстоятелност след прекратяване на производството и заличаване на длъжника от търговския регистър, остават собственост на физическото лице, когато длъжникът е едноличен търговец, съответно стават собственост на държавата или на общините, по аналогия на чл. 11 от Закона за наследството (ЗН), когато длъжникът е търговец – юридическо лице, освен ако в закон не е предвидено друго. Поддържа се, че в противоречие с чл. 77 от Закона за собствеността (ЗС) и чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА), с гражданскоправната теория, с практиката на гражданската колегия на ВКС и практиката на ВАС, според които както видовете вещни права, така и основанията за тяхното придобиване и изгубване се определят изчерпателно и с императивни норми от закона, поради което не могат да се извеждат по аналогия, с т. 10 от ТР-1-2018 г. на ОСТК на ВКС е създадено ново придобивно основание. Стига се дори до крайния извод, че поради това преките адресати на т. 10 от ТР-1-2018 г. на ОСТК на ВКС – органите на съдебната и изпълнителната власт, органите на местното самоуправление и всички органи, които

Публикации, свързани с придобиване на ОНС „доктор“

1. Т. Николов. Особенности на производството по стабилизация. Научни трудове на Русенски университет, том 57, 2018, ISSN 1311-3321.

PROCEEDINGS OF UNIVERSITY OF RUSE - 2018, volume 57, book 7

FRI-2B.311-1-L-03

SPECIFICS OF THE PROCEDURE OF STABILIZATION

Tihomir Nikolov

Association of sindics in Bulgaria,
Deputy Chairman of the Management Board
Tel.: 0899141659
E-mail: tihomirmn@gmail.com

Abstract: In the report are researched the specifics of the procedure of stabilization as a judicial, separate, voluntary and two-phase procedure, with domination of ex officio principle and of principle of speed. The procedure of stabilization is described as a priority security procedure, which is different from the classical security procedure, settled in Civil Procedure Code. The specifics of the procedure of stabilization are researched connected with the Recommendation of the European Commission about new approach towards the insolvency from 2014 and The Proposal for Direct of European Parliament and of the European Council about frames for preventively restructuring from 2016.

Keywords: procedure of stabilization; stabilization plan; rescue plan; out-of-court settlement; creditors; insolvency

ВЪВЕДЕНИЕ

С включването на новата част пета на Търговския закон (ДВ. бр. 105 от 2016 г.), чиито разпоредби (чл. 761- 797) влязоха в сила от 01.07.2017 г. се изпълни Препоръката на Европейската комисия (ЕК) относно нов подход към несъстоятелността и неплатежоспособността на предприятията от 2014 г., като частично бе съобразено и Предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно рамки за превантивно реструктуриране от 2016 г.

В настоящият доклад се разглежда спецификата на уреденото в част пета на ТЗ стабилизационно производство, като то е съпоставено основно с предпазния конкордат според Закона за предпазния конкордат (ЗПК) от 1932 г. (отм.) и с развиващите се в открито производство по несъстоятелност оздравяване на предприятието и сключване на извънсъдебно споразумение.

2. Т. Николов. Търговското качество на субектите като предпоставка за откриване на производство по несъстоятелност и стабилизация. Търговско и облигационно право, бр. № 9, 2018, с.75-81, ISSN 1314-8133.

Търговското качество на субектите като предпоставка за откриване на производство по несъстоятелност и стабилизация

Нашият Търговски закон (ТЗ) предвижда една и съща материална предпоставка за субекта, по отношение на който е допустимо да се откриват и двете производства – той трябва да е търговец, въпреки че от това правило има и изключения. Дори в законовата уредба на производното по стабилизация субектът винаги се означава като търговец, докато тази на производството по несъстоятелност дава приоритет на друг термин – длъжник. Всъщност и в производството по стабилизация търговецът е длъжник, който обаче не трябва да е изпаднал в състояние на неплатежоспособност, а да се намира само в непосредствена опасност от неплатежоспособност. По всяка вероятност това е мотивирало законодателя да не квалифицира лицето, за което е открито производство по стабилизация, като длъжник. Основният въпрос, на който е направен опит да се даде отговор в тази статия, е дали има съвпадане на субектите, за които могат да се образуват двете производства, или в това отношение са налице различия?

1. В правната доктрина се приема, че производство по стабилизация може да се открие само по отношение на търговец, защото само търговците са пасивен субект на производството по несъстоятелност. Без значение е видът на търговеца¹. По този начин се слага знак на равенство между субектите, за които могат

НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ И СТАБИЛИЗАЦИЯ

ИЗКЛЮЧЕНИЯ ОТ ПРАВИЛОТО ЗА ОТКРИВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВО ПО СТАБИЛИЗАЦИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ТЪРГОВЦИ

Тихомир Николов

1. В чл. 761 от Търговския закон (ТЗ) е уредено правилото, според което производството по стабилизация *може да се открива само за лица, които имат търговско качество*. То е приложимо за всички търговци, от което следва недопустимост за откриване на стабилизационно производство по отношение на непритежаващи търговско качество лица.

В ТЗ са предвидени *изключения и в двете проявления на горепосоченото правило*, които частично съвпадат с изключенията от правилото, според което и производство по несъстоятелност може да се открива само за търговци.

В чл. 764 ТЗ са уредени изключения от изискването, според което производство по стабилизация може да се открива за всички търговци, а в чл. 763 ТЗ е предвидено *изключение, според което такова производство може да се открива и за лица, които не са*

търговци. Именно тези две разпоредби се анализират в следващото изложение.

2. В чл. 764 ТЗ са посочени *четири вида търговци, по отношение на които е недопустимо да се открива производство по стабилизация*: публично предприятие, което упражнява държавен монопол; публично предприятие, което е създадено с особен закон; банка и застраховател.

Първите два субекта напълно съвпадат с тези, за които чл. 612, ал. 1 ТЗ постановява неприложимост и на производството по несъстоятелност.

Публично предприятие, което упражнява държавен монопол, може да бъде еднолично търговско дружество (ЕТД) – еднолично дружество с ограничена отговорност (ЕООД) или еднолично акционерно дружество (ЕАД) с държавно участие в капитала (срв. чл. 61 ТЗ). Тези дружества се образуват с акт

4. Стефанов. Г., Т. Николов. Непосредствената опасност от неплатежоспособност като предпоставка за откриване на производство по стабилизация. Търговско право, бр. № 3/2018, ISSN 0861-6892.

НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ

НЕПОСРЕДСТВЕНАТА ОПАСНОСТ ОТ НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТ КАТО ПРЕДПОСТАВКА ЗА ОТКРИВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВО ПО СТАБИЛИЗАЦИЯ

*проф. д.ю.н. Георги Стефанов
Тихомир Николов**

1. С приемането на част пета на Търговския закон (ТЗ) и влизането в сила на чл. 761-797 от 01.07.2017 г. се изпълни Препоръката на Европейската комисия (ЕК) относно нов подход към несъстоятелността и неплатежоспособността на предприятията от 2014 г. и Предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно рамки за превантивно реструктуриране, предоставяне на втори шанс и мерки за повишаване на ефективността на процедурите за реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията от 2016 г. (възприето от ТЗ частично в първата му част). И двата акта нееднократно акцентират на необходимостта от законова уредба на превантивни преднесъстоятелни процедури, които да дават възможност на икономически жизнеспособни, но изпитващи икономически (фи-

нансови) затруднения предприемачи, да продължават дейността си и да избягнат откриването на производство по несъстоятелност спрямо тях. Тези процедури са в интерес и на работниците и служителите, тъй като се запазват (поне частично) работните места. Отчита се също, че в държави членки, чиито законодателства уреждат производство по стабилизация (за реструктуриране), кредиторите на длъжника получават удовлетворяване в по-голяма степен в сравнение с производството по несъстоятелност.

Съгласно чл. 1.1. от Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета относно производството по несъстоятелност той се прилага и за производства, при които съществува **само вероятност от неплатежоспособност**, поради което тези производства имат за цел тя да се избегне или да се

* синдик